

متن پرسش

سلام خدمت استاد گرامی، استاد چطوری برسیم به صمت، بنده یک جاهایی واقعا دوست دارم سکوت کنم ولی متاسفانه تا الان موفق نشدم، به خاطر اینکه آنقدر همیشه حرف زدم یک جاها هم که حرف نمی‌زنم بقیه در مورد من اشتباه برداشت می‌کنند، از یک طرفم دوست ندارم تسبیح به دست باشم که بقیه بفهمن دارم ذکر می‌گم، اومدم ذکر لا اله الا الله رو گفتم یک مدت چون کسی متوجه تکان خوردن زبان نمیشه، ولی متاسفانه همین فکر دیگران من رو اذیت میکنه، کنار خواهر، خواهرشوهر، پدرشوهر، مادرشوهر نشستن و سکوت طولانی داشتن یک طوری نیست استاد؟ لطفا توضیحات زیاد در این باره می‌خوام. استاد طوری که برسم به صمت، چون تا سکوت همراه با تفکر انسان فعال نشه، حکمتی هم داده نمیشه به انسان. چکار کنیم استاد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! کثرت کلام و زیاد حرف زدن، موجب مشغولیت قلب می‌شود. حضرت امام در کتاب «شرح حدیث جنود عقل و جهل» در این مورد گفتنی‌ها دارند. همچنان که آیت الله شجاعی در سه کتاب «مقالات» شان ظرایفی در این امر به میان آورده‌اند که اگر بتوانید صوت «مقالات» را دنبال کنید، مؤثر خواهد بود. می‌ماند که به لطف الهی انسان به جایی می‌رسد که جان او از آن به بعد گرفتار گفتن و باز گفتن نیست، هرچند به حکم وظیفه با اطرافیان گفتگوهایی دارد و در دل آن گفتگوها صفای همدیگر را درک می‌کنند به جای گفتگوهای لغو و بی‌ثمر. موفق باشید